

Sygn. akt V CSK 89/07

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z wniosku B. J.

przy uczestnictwie S. C., Prokuratora Prokuratury Okręgowej

w W. oraz Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w [...]

o uchylnie całkowitego ubezwłasnowolnienia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki S. C.

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 3 października 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną oraz oddala wnioski o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 3 października Sąd Apelacyjny oddalił apelację uczestniczki S. C.

W skardze kasacyjnej uczestniczka zarzuciła naruszenie prawa materialnego – art. 13 § 1 i art. 16 § 1 i 2 k.c., naruszenie przepisów postępowania – art. 233 § 1 k.p.c. i wносиła o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz postanowienia Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wnioski o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. uzasadnienie uchwały Połączonych Izb – Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Obowiązek ten nie został spełniony.

Skarżący wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że „wniesiona skarga jest oczywiście uzasadniona”.

Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, iż rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Ograniczenie się tylko do stwierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona nie spełnia wymagania uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, z dnia 18 stycznia 2006 r., II CSK 166/05 oraz z dnia 3 kwietnia 2006 r., III CSK 85/06, nie publ.).

Według § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej powinien zawierać oświadczenie, że opłaty nie zostały zapłacone w całości lub w części. Pełnomocnik skarżącej ograniczył się jedynie do wnioskowania o "rozstrzygnięcie o kosztach postępowania", a więc wskazanego wniosku nie złożył.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).